

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 70 stemmer mod 65.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove. (Ægtefælleinhabilitet m.v.).
(Fremsat 24/11 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

De kommunale råd har i de senere år i flere og flere tilfælde måttet beskæftige sig med problemet generel inhabilitet, har altså skullet tage stilling til, om et medlem af rådet måtte være udelukket fra at være medlem af et bestemt udvalg. Der er flere årsager til denne udvikling: decentralisering, der lægger flere planlægningsopgaver og konkrete beslutninger ud til lokal afgørelse, en stigende sagsmængde i øvrigt, betydelig større opmærksomhed end tidligere med hensyn til forhold, der kan give anledning til kritik af uvildigheden i de lokale afgørelser – for bare at nævne nogle af de sandsynlige grunde til stigningen i antallet.

Tilsynsrådene og indenrigsministeriet har derfor i stærkt stigende grad måttet tage stilling i klagesager inden for dette område, udtalt sig vejledende i konkrete sager og søgt at tolke retsgrundsætninger og lovbestemmelser på dette meget komplicerede område, alt sammen for at sikre bedst muligt, at afgørelserne, både de administrative og de politiske, i de kommunale råd træffes uden indflydelse fra uvedkommende hensyn, så tilliden i befolkningen til afgørelsernes korrekthed fortsat kan være til stede. Udviklingen har også medført, at folketinget har følt det nødvendigt at præcisere nogle af reglerne ved lov-

givning, senest i folketingsåret 1976-77, hvor der blev fastsat temmelig detaljerede regler for, hvem der ikke kunne være medlemmer af økonomiudvalget.

I forbindelse med konstitueringerne efter kommunevalget i 1981 blev diskussionen ganske naturligt aktuel igen, men denne gang især koncentreret om grænserne for ægtefællers og samlevendes muligheder for at være medlemmer af et udvalg, inden for hvis område deres partner er ansat. Indenrigsministeriet måtte her til hjælp i de lokale afgørelser præcisere, hvordan man måtte forstå det eksisterende retsgrundlag i form af lovgivning, hensynet til forvaltningsretlige grundsætninger og de almene retsgrundsætninger.

Det var imidlertid meget klart, at det var nødvendigt og rigtigt med en ny lovgivning, der kunne bringe de mere og mere urimelige resultater af den hidtidige lovgivning og retsopfattelse til ophør. Den daværende regering traf derfor principbeslutning om at søge en ændring gennemført ved lovgivning i denne samling efter forudgående drøftelser med de kommunale organisationer og i folketingets kommunaludvalg. Disse drøftelser var aftalt, kommunaludvalget var endog for længst indkaldt og lovforberedelsen begyndt, da regeringsskiftet kom.

Det foreliggende forslag løser nogenlunde klart det problem, som har været mest fremme i debatten, nemlig den uødvendigt store begrænsning i bl. a. ægtefællers mulighed for at deltage i netop den del af det kommunale arbejde, som de særligt interesserer sig for.

Socialdemokratiet kan derfor principielt tilslutte sig lovforslaget, men vi vil under udvalgsarbejdet nærmere vurdere, om de afgrænsninger af inhabiliteten, man peger på i bemærkningerne, er de helt rigtige. Vi skal i folketinget være opmærksomme på, at meget udtømmende bemærkninger let medfører, at loven og dens bemærkninger binder mere, end man måske allerede om nogle år kan være tjent med. Udviklingen går jo videre, forholdene forandrer sig, og vi skal nødig fortsætte med hyppige ændringer af lovgivningen på dette område.

Karen Højte Jensen (KF):

Vi har i de senere måneder oplevet nye, strenge tolkninger af de generelle inhabilitetsregler, således at en række folkevalgte er